

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Белоградчик, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Кайтазка

при участието на секретаря Наташа Ст. Найденова
като разгледа докладваното от Анна Ив. Кайтазка Административно
наказателно дело № 20231310200288 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Ц. М. И. от гр. М., обл. М., ж.к. „.....“, вх. .. ет. .. ап. .. с ЕГН *****, срещу НП № 26-0000842/11.07.2023 г. на Директор на РД «АА» Враца, с което му е наложена “глоба” в размер на 1 500,00 лв., на основание чл.177 ал.3 т.1 предл.3 от ЗДвП за нарушение на чл.139 ал.1 т.2 предл.3 от ЗДвП във вр. чл.7 ал.1 т.5 б. “в” от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ.

В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на НП и се моли същото да бъде отменено. В с. з. жалбоподателят не се явява, но в писмена молба по делото, изготвена от процесуален представител – адвокат, от името на Цв. И. се изразява становище по същество на спора – навеждат се доводи за съществени нарушения на материалния и процесуален закон, които са довели до неяснота и недоказаност на обвинението, респ. приписаното нарушение, изразени в неяснота на местоизвършване на нарушението, липса

на доказателства за годността на ползваното измервателно техн. средство – везна, неяснота как е извършено измерването и достоверността на резултата, неяснота за кое нарушение е наложена санкцията, тъй като били налице две такива установени – свързано с натоварването на осите и друго, по Закона за пътищата – свързано с максимално допустимата маса на ППС. Излагат се аргументи и за неправилно – завишен размер, определена санкция, оспорва се компетентността на издателя на НП, твърди се „маловажност“ на случая. Отново се моли да бъде отменено издаденото НП, както и да се присъдят на жалбоподателя направените от него разноски за по делото – възнаграждение на адвокат.

Въззиваемата страна не изпраща представител в с. з. по делото и не изразява становище по същество на казуса – лично или чрез представител, в заседание или в писмени бележки.

Съдът, след като обсъди изложеното в жалбата и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, намери от фактическа страна следното:

На 26.06.2023 г., жалбопод. Ц. И. управлявал МПС м. „Форд Тръкс“, с рег. № СВ ... ТА, с което превозвал товар – натрошен камък /фракция/, като изпълнявал трудовите си задължения като водач на автомобил – към работодателя си, по път III-102, с посока на движение с. Г. – с. Б.. В същият ден, на кръстовище на така посочения път и път I-1, при км. 1+800, И. бил спрян за рутинна проверка от свид. Кр. Г. – инспектор в РД ”АА”-Враца, придружен от свой колега – Ив. Й.. С помощта на ел. везна, Г. и колегата му извършили замерване на масата на управляваното от И. МПС – тов. а. м. “Форд Тръкс”, с рег. № СВ .... ТА, с четири оси, две от които управляеми, както изследвали и натоварването на осите на същото МПС. Везната отчала, че натоварването на 3-та и 4-та ос, които са задвижващите оси, било общо 21,200 т. при допустимо максимално такава 19 т. – съгласно чл.7 ал.1 т.5 б. ”в” от Наредба № 11/2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС / при установеното от Г. 1,3 - 1,8 м. разстояние между осите, т.е. имало претоварване с 2,200 т./. Измерванията на везната били отразени в генерирана от нея кантарна бележка с № 1648 / показваща натоварването на всяко ос поотделно/.

Предвид констатациите си, Кр. Г. разяснил на водача Цв. И.

допуснатото нарушение, и че ще му бъде съставен АУАН, а последният не възразил тогава. Така Г. съставил на място АУАН № 121 на Цв. И. - за нарушение на чл.139 ал.1 т.2 предл.3 от ЗДвП вр. чл.7 ал.1 т.5 б.„в“ от Наредба № 11/2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки МПС. Актът бил оформен в присъствието на колегата му / на Г. / - Ив. Й..

Нарушителят Цв. И. впоследствие депозирал пред АНО писмени възражения срещу така съставения му АУАН, с общ твърдения за допуснати нарушения при съставяне на документа, неправилно отразени факти в него, като състав на нарушение и неяснота на обвинението.

Въз основа на акта е издадено обжалваното НП № 26-0000842/ 11.07.2023 г. от Директора на РД «АА» - Враца.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е *частично основателна*.

При издаването на НП и при съставянето на акта не са допуснати съществени нарушения на ЗАНН, ЗДвП и Наредба № 11/2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, които да налагат отмяна на атакуваното наказателно постановление.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на 26.06.2023 г. на кръстовище на път I-1 и път III-102, с посока на движение от с. Г. към с. Б., обл. В., се е придвижвало четириосово МПС, натоварено с натрошен камък. То било управлявано от жалбоподателя Цв. И., който извършвал фактически превоз, възложен му от неговия работодател.

Не се оспорват от жалбоподателя, фактите твърдяни от актосъставителя и АНО – къде и кога е спрял за проверка, какво МПС е управлявал, броя на осите – две от които задвижващи, установеното тяхно – на задвижващите оси, натоварване. На съда бе представена информация от БИМ – относно измерванията, които могат да се правят с техн. средство – везна, ползвано от актосъставителя, нейната техническа годност – преминала регулярен техн. преглед, валиден към момента на измерванията от 26.06.23 г. / валидност до м.06.2024 г., и заварено положение на одобрен тип средство за измерване – съгл. чл.30 ал.5 от Закона за измерванията/

Съдът не намира за основателни доводите на жалбоподателя, излагани в писмена молба от негово име по същество на казуса, относно допуснати съществени нарушения на правилата по ангажиране на админ. наказателната му отговорност.

На първо място, в АУАН и НП са описани надлежно съставомерните признаци на деянието, вменено на жалбоподателя. Изрично е отразено, че при проверката, той е осъществявал обществен превоз на товари, при който превоз сумата от натоварването на една двойна ос /3-та и 4-та/, при разрешено максимално такова 19 т., е било превишено с 2,200 кг. ,като това било видно и от кантарната бележка от направеното измерване – цитирана с номер 1648 и приложена към преписката по случая.

Така, управляването от жалбоподателя МПС се явява и „тежко“ по см. на чл.3 т.2 от Наредба № 11/2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, тъй като се приема, че при по-голямото от законово допустимото натоварване на осите, то самото МПС е с маса, надвишаваща указаната от закона с оглед разрешеното движение на такива МПС по обществените пътища.

Правилно при така констатираните от актосъставителя и свидетеля по акта, и от АНО обстоятелства – при замерването, направено на натоварването на осите на провереното МПС, е направен извод за неспазване изискванията на чл.139 ал.1 т.2 предл.3 от ЗДвП във вр. чл.7 ал.1 т.5 б. “в“ от Наредба № 11/2001 г. на МРРБ. Налице е претоварване на двойна, задвижваща ос, както и на самото МПС – като обща маса, за което обаче в случая жалбоподателя не е подведен към отговорност и не е санкциониран. Наложена му санкция е съответна като цифрова квалификация на нарушението относно само натоварването на осите – а именно по чл.177 ал.3 т.1 предл.3 ЗДвП / докато превишаването масата на самото МПС би следвало да се санкционира по предл.2 от същите разпоредби – чл.177 ал.3 т.1 ЗДвП, а такова нарушение да се е квалифицирало по чл.139 ал.1 т.2 предл. 2 от ЗДвП/. Правилно, съобразно волята на актосъставителя и АНО , деянието по чл.139 ал.1 т.2 предл.3 от ЗДвП е обвързано с подзаконовия нормативен акт – Наредба № 11/2001 г- на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, която регламентира именно изискванията за размери, маса и натоварване оси на различните категории ППС и ремаркета към тях, съгл. 139 от ЗДвП – указано

в чл.1 от Наредбата.

Нарушението на чл.26 ал.2 т.1 б. “а” от Закона за пътищата, което се твърди от жалбоподателя за осъществено едновременно с това по чл.139 ал.1 от ЗДвП / е наказуемо по чл.53 ал.1 т.2 от ЗДвП, според съда е не относимо към казуса. Действително, и тези разпоредби от ЗП изискват движещите се по пътя пътни превозни средства да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението. И именно в Наредба №11/2001 г. на МРРБ са установени и нормите / чл.5, чл.6 и чл.7/ за размери, маса и натоварване на оси на ППС, като в този случай обаче, осъществяваният контрол над движението на определени ППС по пътищата е от органите на МВР и А„ПИ“ / чл.37 ал.1 от Наредбата/. Освен това, нарушенията по чл.26 ал.2 от ЗП касаят деяния, при които има допълнителни елементи от състава им – липса на съответно разрешение за специално ползване на пътищата /издавано от собственика на пътя или съответно ОУ на А„ПИ“/. В настоящия казус, такъв елемент не е констатиран, напротив в АУАН и НП е отразено, че движението на провереното МПС се е извършвало с надлежен „лиценз“, което прави неприложими разпоредбите на ЗП – забранителната чл.26 и санкционната – чл.53, от него.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана тогава правилно по чл.177 ал.3 от ЗДвП - тя може да бъде реализирана при нарушаване на изискванията на подзаконовия нормативен акт – Наредба № 11/2011 г. на МРРБ във вр. чл.139 ал.1 от ЗДвП, която само препраща към параметрите , посочени в Наредбата. Вмененото нарушение на И. е именно по чл.139 ЗДвП във вр. с Наредбата, а не по законов текст от ЗП.

Относно довода от страна на жалбоподателя, че липса на компетентност у АНО – съдът не приема същия за основателен. По делото е представено копие от Заповед РД № 08.30/2020 г. на МРРБ, с която на осн. чл.189 ал.12 от ЗДвП са оправомощени длъжности лица от ИА „АА“ – да издават НП за установени нарушения по няколко нормативни акта, вкл. и ЗДвП. Няма доказателства тази заповед да е отменена/променена.

Конкретното деяние, според съда, не може да се счете за маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като не бележи значително по-ниска степен

на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от същия вид. Следва да се имат предвид охраняваните обществени отношения, свързани едновременно със спазването на правилата за движение по пътищата в страната ни, не само формално, но и възможността за нараняване пътната настилка, възможността от техническа повреда на МПС, извършващо превоза по пътищата и най-вече безопасността на всички участници в движението – с оглед възможно причиняване и на ПТП, при тези обстоятелства, което да засегне другите участници в трафика.

Предвид всичко изложено да тук като цяло, съдът приема, че при съставяне на АУАН и изготвяне на НП са спазени материалните и процесуалните правила, но са налице условия на изменение на постановлението, относно размера на наложените наказания.

Нито актосъставителят, нито АНО са събрали данни за имущественото, респ. финансовото положение на нарушителя – извън трудовата му заетост към превозвача, дори какъв е размера на възнаграждението му от този работодател, нито за други доходи - има ли, движимо и недвижимо имущество, какво е семейното му положение – грижи ли се и за други хора и т.н., а наложената санкция „глоба” с НП е в средния размер за това провинение. По този начин АНО не е мотивирал решението си за налагане на така високата – повече от минималната санкция – а именно средния ѝ размер. Чл.177 ал.3 от ЗДвП предвижда наказание “глоба” в размер от 500,00 до 3000,00 лв. Съобразявайки се с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН и като отчете вида и тежестта на нарушението, и взе предвид поведението на нарушителя – че не е възпрепятствал контролните органи в хода на проверката им или след това, липсата на данни за други нарушения на Цв. И. по ЗДвП и липсата на по-тежки последици от извършеното деяние, но от друг страна и размера – като количество килограми, на надвишаване натоварването на ос – предмет на казуса, съдът намира, че наложеното наказание по чл.177 ал.3 от ЗДвП следва да бъде като цяло намалено – като определи размера му в по-близък до минималния, предвиден в закона, но не съвсем същия /минималния/ или – 800,00 лв.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се измени - относно размера на наложената санкция „глоба”, съобразно посоченият по-горе смисъл.

Разноските на жалбоподателя по делото, с оглед заявяването на такива /адвокатско възнаграждение/ от процесуалния му представител в писмената защита – следва да останат за негова /на жалбоподателя/ сметка, предвид решението на съда по същество на казуса, респ. искането на жалбоподателя в тази насока – да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на осн. чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 26-0000842/11.07.2023 г. на Директора на РД „АА“ - Враца, с което е наложена на Ц. М. И. от гр. М., обл. М., ж.к. „...“, вх. ..., ет. .. ап. ..., с ЕГН *****, “глоба” в размер на 1 500,00 лв., на основание чл.177 ал.3 т.1 предл.3 от ЗДвП за нарушение на чл.139 ал.1 т.2 предл.3 от ЗДвП във вр. чл.7 ал.1 т.5 б. “в” от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, като намалява същата **до размер от 800,00 лв.**

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователно, искането на Ц. М. И. от гр. М., обл. М., ж.к. „...“, вх. ..., ет. ..., ап. ..., с ЕГН *****, за присъждане на разноси по делото / адвокатско възнаграждение /.

Решението подлежи на касационно обжалване пред АС-Видин, в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: _____